

En helt naturlig händelse.

För en utomstående är det här en naturlig, helt ointressant historia. För mej är det nå't stort. Jag har begravt min mor. Hon fick den död hon ville, var medvetlös när hjärtinfarkten kom.

Som sej bör träffar prästen barnen, i det här fallet min syster och mej, några da'r före begravningen. Där satt vi i vår mors lägenhet för att ge prästen en historia om vår mamma. Min syster hade gjort några anteckningar om vår mors idrottsintresse. Ringde vi när det var sport på tv'n, allt från cykellopp i Italien till Sumobrottning i Japan, fick vi återkomma när sändningen var slut. På Ingemar Stenmarks tid, höll hon bättre ordning på mellantiderna än självaste "Plex" Pettersson.

Prästen tittade på mej och undrade förstås vad jag hade att bidra med. Där satt jag med en klump både i halsen och magen. När jag tänkt efter, var summeringen att vi aldrig höjt rösten mot varandra, det har aldrig funnits nå'n anledning.

När det var sagt, sträckte prästen på sej. Eftermiddagen var ung solen sken.

- Nu vill jag ut och åka båge, sa han och höll händerna rakt ut från huvudet. (Aphäng)
- Va, åker du båge?
- Ja, HD !
- Tyckte du sa båge!

Men det är ju ett lämpligt märke för en präst, du blir säkert bönhörd att hojen skall hålla hela vägen fram. Klumpen i magen och halsen försvann.

- Vid det där fönstret brukade mamma stå och räkna mc-ekipage varje Långfredag, sa jag.

Kristinehamns premiärtur är välkänd. Hon hade alltid synpunkter på att Kristinehamnsposten hade räknat fel. Vid kistan började prästen räkna.

- 392...393...394... Nu räknar Ingrid motorcyklarna på Långfredagen.

Tårarna rann värre än oljan kring prästens HD motor. Tror inte han visste att jag var knutte innan vi träffades. Men vårt gemensamma intresse gjorde denna upplevelse uthärdlig.

När ni säger att ni ska sticka ut en sväng på "Kawwan". Era nära och kära säger: "Kör försiktigt!" Det är inga artighetsfraser.
DE MENAR VARTENDA ORD!!

Ta' det lugnt i sommar, så ses vi på Tånga!
#5220 Ulf Brandling.